Td 019_7

’Νταν ήμ’ναν νιος κι τσορμπατζής και όριζα ντη χώρα
κάθισα και λογάριαζα τι δόσιμο θα ρίξου.
Ρίχνω ντους άρχουντ’ εκατό τους αφτωχοί διακόσια
τη χήρα την κακόιμοιρη της ρίχνω πεντακόσια.
Κι η χήρα λέει σαν τ’ άκουσι πολύ της βαροφάν’κι
και τα παπούτσα τ'ς γιέβαλε στ’ αμπέλι κατιβαίνει
ν αχ, και τα παπούτσια τ'ς γιέβαλε στ’ αμπέλι κατιβαίνει
τρογύρου γύρου ντο ’φερε στη μέση πάει και στάθ’κι
ν αχ, τρογύρου γύρου ντο ’φερε στη μέση πάει και στάθ’κι
κι αρχίνησε να τραγουδά κι αρχίνησε να λέγει.
Ν αχ, ν αμπέλι μου παλιάμπελο μ’ και κοντοκλαδεμένο
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
ν αχ, μ’έριξαν δόσιμο βαρύ θέλου να σε πουλήσου.
Μη με πουλάς ν αρχόντισσα μ’ και μη με παζαρεύεις
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ’ να μι κλαδέψουν
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ’ να μι κλαδέψουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
και ’ράδιασε ντα βαρέλια σου γω όλα να στα γιομίσου
και τον καρπό μ’ για να πουλήσ’ς μένα να μι γλιτώσεις.

’Νταν ήμ’ναν νιος κι τσορμπατζής και όριζα ντη χώρα
κάθισα και λογάριαζα τι δόσιμο θα ρίξου.
Ρίχνω ντους άρχουντ’ εκατό τους αφτωχοί διακόσια
τη χήρα την κακόιμοιρη της ρίχνω πεντακόσια.
Κι η χήρα λέει σαν τ’ άκουσι πολύ της βαροφάν’κι
και τα παπούτσα τ'ς γιέβαλε στ’ αμπέλι κατιβαίνει
τρογύρου γύρου ντο ’φερε στη μέση πάει και στάθ’κι
κι αρχίνησε να τραγουδά κι αρχίνησε να λέγει.
Ν αμπέλι μου παλιάμπελο μ’ και κοντοκλαδεμένο
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
μ’έριξαν δόσιμο βαρύ θέλου να σε πουλήσου.
Μη με πουλάς ν αρχόντισσα μ’ και μη με παζαρεύεις
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ’ να μι κλαδέψουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
και ’ράδιασε ντα βαρέλια σου γω όλα να στα γιομίσου
και τον καρπό μ’ για να πουλήσ’ς μένα να μι γλιτώσεις.